

[Knud Kristensen.]

Levevilkaar, at de dog kan opretholde en nogenlunde taalelig Tilværelse og betale Folk, hvad de skylder dem.

Endelig vil jeg sige til Handelsministeren, at jeg er ikke uenig med ham i den Betragtning — og jeg har ogsaa forstaaet det saaledes, at baade Regeringspartiernes Ordførere og Venstres og de Konservatives Ordførere er enige deri —, at naar nu Forholdene ligger saaledes, at det er en Betingelse for at komme af med vore Varer, at vi ogsaa er i Stand til at garantere et Indkøb fra det Land, som vil aftage vore Varer, saa er det ogsaa en Nødvendighed at have et Organ, enten man nu kalder det en Valuta-central eller noget andet, der nogenlunde kan sikre, at dette sker Fyldest.

Dette skal da være mit Svar til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), naar han bebrejder Venstre, at det nu tager en anden Stilling end forhen. Det er, fordi Verdensforholdene er andre, det er, fordi de Krav, der stilles til os fra Udlandets Side, er andre, det er, fordi vi ikke nu kan se andet, end at der stilles det ufravigelige Krav til os, at vi af Hensyn til Afsætningen af vore Eksportvarer maa sikre, at vi ogsaa vil gøre Indkøb hos de paagældende Lande. Og jeg kan føje mit Spørgsmaal til Handelsministerens: hvordan vil det ærede Medlem Hr. Hans Hansen etablere en saadan Sikkerhed? For under fuldstændig frie Forhold er det ganske naturligt, at den enkelte Importør køber der, hvor han kan købe billigst, uden Hensyn til om Landet der kan faa Lejlighed til at afsætte noget eller ej.

Til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der mente, at der er et indre Modsetningsforhold i Venstres Stilling til Valutaordningen i det hele taget: Vi vil nok have den, men vi vil ogsaa kritisere den — skal jeg sige, at det er rigtigt nok, for der er noget i den, vi vil have, og der er noget, vi ikke vil have, men som vi er blevet tvunget til at gaa med til, fordi Regeringspartierne ikke vilde give os en Valutaordning, saadan som vi ønskede den. Akkurat ligesom Regeringspartierne, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen siger, er blevet tvunget til at gaa ind i denne Politik paa Grund af udenlandske Forhold, saadan er vi blevet tvunget til at gaa med til noget ved Valuta-centralordningen, som er mod vor Opfattelse, fordi der er noget i Valutaordningen, som vi anser det for nødvendigt at have.

Men der er ikke nogen som helst indre Modsetning i dette, at man mener, der er

noget, der er nødvendigt, og noget andet, der er skadeligt. Det er det skadelige, vi har kritiseret, det er det, vi kritiserer den Dag i Dag, og det er det, vi har stillet Forslag om at lade gaa ud, nemlig hele den Foranstaltning, der gaar ud paa, som man siger, at bringe Beskæftigelse til Veje. (Hans Nielsen: Det er da ikke skadeligt!). Nej, det er selvfølgelig ikke skadeligt at bringe Beskæftigelse til Veje. Men det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — som ogsaa spurgte, om det da vilde være en Ulykke, om vi samtidig kunde bringe Beskæftigelse til Veje — svæver aabenbart i den Vildfarelse, at det eneste, der bringer Beskæftigelse, er den Beskyttelse, der ligger i en Begrænsning af Indførselen fra Udlandet. (Jørgen Jørgensen: Det tror jeg ikke). Det var det, der fremgik af Udtalelserne. Vi derimod mener, at Beskæftigelsen fremmes meget bedre og paa meget mere naturlig Maade, naar vi hjælper vor Eksport, fordi Eksportvirksomheden er det naturlige Grundlag for vore Erhverv, og den kan jo kun hjælpes frem ved, at vi forøger vor Import. Derfor er det, de Herrer kalder Beskæftigelsespolitik ikke mere Beskæftigelsespolitik end det, vi gør os til Talsmænd for, tværtimod, det er derimod Beskyttelsespolitik, men det er noget helt andet end Beskæftigelsespolitik.

Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde: De kritiserer, men de stemmer for det alligevel, saa siger jeg derfor: Der er ingen Modsætning heri. Vi kritiserer det, vi er misfornøjede med, men vi mener ikke, vi kan undvære en Ordning, der sikrer vore Afsætningsmuligheder, og derfor stemmer vi for den.

Saa har jeg endelig nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forsømmer ingen Lejlighed, hverken her eller ude i Landet, til at minde om, at den, der er Fader til denne Ordning, er Venstres tidligere Formand, Hr. Madsen-Mygdal. Dette er efter min Opfattelse kun en halv Sandhed. Det, som Hr. Madsen-Mygdal er Ophavsmand til, er den handelspolitiske Side af Sagen. Det er den, vi hele Tiden har været Tilhængere af, og det er den, vi stadig er Tilhængere af. Men det andet er vi ikke Ophavsmand til, og det har vi heller ikke været med til at opretholde. Det synes jeg dog, at man kunde tilføje, og det er ogsaa en nødvendig Tilføjelse, naar man skal faa den rigtige Opfattelse af den historiske Side af denne Sag.

Men det mest bemærkelsesværdige ved